

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Quomodo et an liceat in causis fidei a papa appellare ad concilium

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300759)

Alterum dum citatus pro leui / superfluo de etiam suspitione / iudicialiter renuit cō parere / vel respondere / et amplius si sit presumptio uehemens aut violenta et hec si milititer oritur et iuris fictione. Alterum est pertinacie signum / dum quis asserit et defendit errorem / cuius opposita veritate tenet explicita fide tenere. Tenetur. Inq̄s vel ex publica obseruatione / vel ex cōmuni doctrina ecclesie / vel ex officio seu statu suo vel ex informatione sufficiēti / vel ex naturali iudicio rationis / quā admodū quilibet capat rationis tenet explicita credere neduz articulos fidei si sit christianus / sed etiam principia legis naturalis / que sunt de primis imp̄sionibus et inscriptiōibz indelēbilibus / vt sūt p̄cepta decalogi / recepta s̄m planū et v̄sitarū intellectū apud oēs v̄tēs ratione. Non deprauata in quacūqz lege.

Alterum pertinacie signū dū quis veritatem fidei nedū non querit cauta sollicitudine / sed declarationez eius impedit ne veniat ad lucē / maxime si consiliū fidei speciale vel generale p̄pter hoc in se vel i suis impedit / directe vel indirecte molestat atqz persequatur.

Alterū pertinacie signū dū quis veritate eccle docētes seu determinantes odire se mōstrant / et pro se q̄ verbis faciatis etiam si dicat seu protestetur se velle tenere quod ecclesia tenet vel determinabit / et q̄ paratus est stare iuri / quia si facta contradicant hoc ē equitas simulata / que duplex est iniquitas / solent etiam quantumlibet heretici taliter protestari / se catholicos esse qd̄ eos ab heresi nō excusat rē.

Alterum pertinacie signum / dum quis negat veritatem q̄ prius docuit / vel cōfessus est nec est probabile q̄ sit etiam oblitus / quoniam s̄m iura p̄mo dicio credi debet.

Alterum pertinacie signum / dum quis petit declarationē veritatis a peritis doctoribz seu iudicibus quēdum facta est nihilominus repudiat nulla penitus assignata ratione.

Alterum pertinacie signum. dū quis potens cōmouet seditiones / suscitāt bella in populis et regnis / ideo quia facta est alicuius veritatis catholice declaratio vel erroris reprobatio rē.

Alterum pertinacie signum / dū quis iurat se male mori quoniam contra honorem suum quicūqz permittit fieri / vel errorem aliquem reuocare. ponit enim obicē p̄ime atqz veritati.

Alterum pertinacie signum. dum quis

fovet errantem et defendit iudicialiter vel extra iudicialiter sciens nihilominus / aut scire debens hunc errare. Alterum pertinacie signum. dum quis non resistit erroribus dum potest et debet / debet inq̄s vel ex officio sicut iudex / vel ex fraternali caritate sicut vniuersi / quoniam agentes et consentientes s̄m apostolorū pari pena puniuntur / consentiunt autem qui alios dum possunt (vt dicit canon) ab errore non reuocāt. Deniqz ista latius declarat ockam quarta parte primi dyalogorū s̄m que signa poterit applicatio particulariter fieri rē.

Explicunt duodecim considerationes. s̄m totidem signa quibus solet aliquis de pertinacia notari vel conuinci. circa materiam heretice prauitatis. premittendo q̄ lis sit pertinacie diffinitio vel oratio.

Incipit tractatus

magistri Jobannis de Berson. quomodo et an liceat in causis fidei / a summo pontifice appellare / seu eius iudiciū dedinare.

Queritur vtruz hec assertio sit catholica. Tam iure diuini promulgato. q̄s etiā am humano / quibus sacrorum canonum auctoritas innititur. nulli fas est a supremo iudice videlicet apostolica sede seu romano pontifice / iesu christi vicario in terris / appellare. aut illius iudiciū in causis fidei / que tanq̄ maiores ad ipsum et sedem apostolicam deferende sunt dedinare. Arguitur q̄ sic auctoritate sanctissimi domini Hartini papae quinti / in sua constitutione ad perpetuam rei memoriam / facta et promulgata in consistorio generali celebrato Constā. se pro v̄dus marci / pontificatus sui anno primo. vbi reperitur hec assertio sicut dicitur et videtur in canonū littera manifeste dari.

Arguit in oppositum primo auctoritate determinationis suae constitutionis generalis concilii Constantiensi, que determinatio multipliciter facta est et practicata, et specialiter in sessione publica, celebrata die sexta aprilis anno. D. M. CCCC. LV. que sic habet inter cetera. Et primo declarat quod ipsa sancta synodus in spiritu legitime congregata, generale concilium faciens, et ecclesiam catholicam militantem representans, praesentem a christo immediate habet, cui quilibet cuiuscumque status vel dignitatis, etiam si papalis existat, obedire tenet in his quae pertinent ad fidem et reformationem ecclesiae dei in capite et in membris. Item declarat quod quicumque cuiuscumque status vel dignitatis, etiam si papalis existat, quod mandatis, statutis, seu ordinationibus aut praecipis huius sanctae synodi, et cuiuscumque alterius concilii generalis legitime congregati, super premissis seu ad ea pertinentibus, factis vel faciendis obedire contumaciter contempserit, nisi resipuerit condigne penitentiae subiiciatur et debite puniatur, etiam ad alia iuris subsidia si oportuerit recurrere. Deinceps arguit rationibus duabus ad inconuenientiam manifestam contra ius diuinum pariter et humanum.

Equeretur enim primo quod papa non subiiceret legi diuinae vel euangelicae quae generaliter ab omnibus exceptioe promulgata est a christo. *Matth. xvij.* dum loqueretur ad personam petri, sicut tradit ecclesia, et circumstantia tectus satis indicat. Si peccauerit in te frater tuus etc. Sequitur dicit ecclesiae quod si ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus et publicanus etc. Hoc autem praesens est erroneum manifeste, quoniam papa est frater noster. Alioquin non deberet dicere praesens noster, si non simus fratres ipsi et nos. Sed haberet dicere pater meus, vel pater mihi. Sed nec cardinales nec episcopi fratres appellare deberet. Denique constat quod est primum noster et ex consequenti frater non obstante quod pater sit. Est insuper papa peccabilis, quoniam circumdatus est infirmitate, sicut notatur ad *Heb. quinto.*

Equeretur secundo quod paulus egisset contra ius diuinum et humanum, dum restituit petro in facie, hoc est publice et coram ecclesia congregata, sicut habet ad *Galathas ij.* Nec enim resistentia non fuit minor promotio pauli contra petrum, quam fuisset appellatio ad ecclesiam, imo fuit equivalenter appellatio. Unde et si petrus desistere noluit

set, fuisset ab ecclesia condemnandus. Constat autem quod petrus erat summus pontifex, et summus doctor confirmatus in fide et gratia post penthecostem. Propterea dicitur quod petrus non errabat in fide, nec hereticecabat, sed tantummodo nimis dissimulat se habebat circa obseruationem legalium, dicebat ideo paulus quod non recte ambulabat ad veritatem euangelii, et quod reprehensibilis erat. Et quibus palam elicitur quod summus pontifex qui succedit petro in apostolatu, reprehendi potest publice per doctorem theologum, qui in officio praedicationis succedit paulo, etiam ubi non hereticaret vel erraret in fide. Et hoc similiter elicitur generalius et inconuenientius, et auctoritate prime allegata. Si peccauerit in te frater tuus, quoniam admodum plures in sacro Constantiensi concilio latissime deductus est in sermonibus publicis et multiplicibus scripturis, quorum copiae sunt apud multos.

Equeretur tertio quod papa qui est membrum corporis ecclesiae sicut homines alij si scandalizaret totum corpus ipse non esset rescindendus, ut totum corpus sanum fieret, contra doctrinam christi euangelicam, fundatam in similitudine iuris naturalis. *Matth. xviij.* cum glossis et determinationibus doctorum in materia de scandalo, se fundamentum in hac lege diuina et naturali.

Equeretur quarto quod petrus summus pontifex non debuisset compelli reddere rationem ab apostolis et fratribus qui erant in iudea, quia uisitauerat cornelium gentilem, cuius tamen oppositum dicitur expressis. *Actuum. xi.* cum adisset petrus hierosolymam scilicet ubi erat ecclesia, disceptabat aduersus illum qui erant ex circuncisione dicentes, quare introisti ad viros preputium habentes et manducasti cum illis, et statim subiugitur obedientiae petri responsio, dicens in hoc successoribus suis formam debite humilitatis, quam expressit epistole suae *me. ca. iij.* Parati inquit semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea que in uobis est fide et spe. Quae si destructione fidei summus aliquis pontifex uolens superbire nollet hoc facere, constat quod a fratribus eque posset accusari sicut et petrus.

Equeretur quinto quod alicui iniuriato per papam sicut potest euenire, in corpore quod in membris imo et in fama, circa ea que fidei sunt, non pateret in casu dabilis aliqua defensio vel grauamini subleuatio

quod est contra ius naturale. cui ius diuinum non repugnat. Patet tamen consequentia. dato casu tali vel simili. Sic Petrus qui predicat coram papa et multitudine populi copiosa: quod Christus fuit verus propheta. iubeat tunc papa quod detur datus in carcere. eo quod predicat istam veritatem. Sentiat Petrus quod si appellet ad concilium generale summittendo se eidem. quod populus preterget eum nec scandalisabit in doctrina eius. sed manebit in recta fide: quod Christus fuerit verus propheta. si autem non appellauerit. populus reputabit quod papa verum dicat et bene faciat. et ita deferret fidem cum predicatore suo. Queritur in casu si Petrus dicere poterit concilium appello: quemadmodum Paulus timens a sedicioso occidi. clamauit cesarem appello. Hanc autem materiam latissime et studiosissime persecutus est et fundauit orationem in dialogo suo. cuius solius auctoritati non oportet inniti. quauis fuerit egregius theologus. sed innitendum est rationibus suis: pro quanto robur et auctoritate accipiunt a sacra scriptura. cuius contemptus cum suis professoribus: sepe duxit et ducet in errores

Sequitur sexto: quod in nullo casu papa possit iudicari: vel deponi per generale concilium. quod tunc criminose esset vel scandalosus ecclesie. patet consequentia. quoniam ex opposito sequitur oppositum. Si enim papa potest iudicari vel deponi per generale concilium. ipse poterit de nunciari per aliquem vel aliquos coram concilio presenti vel futuro. Qui si velit grauam inferre talibus denunciare volentibus. non poterunt ipsi se ponere extra manus suas vel potestatem: ne de facto grauent eos et opprimant iniuste. Hoc autem facere est vere et equaliter ab eodem appellare. Et hoc praticatum est in concilio pisano per utrumque collegiorum duarum obedientiarum. scilicet Gregorij et Benedicti sic in suis obedientijs nuncupato. Hoc etiam praticatum est per quosdam reges et principes. qui se subtraxerunt ab obedientia illorum quos isti vel illi iudicabant esse summos pontifices: qui tamen subtractiones approbate sunt per sacrum Constantiense concilium. quedam expresse. quedam implicite vel equiualeter.

Sequitur septimo et magis ad hominem. quod concilium generale non esset supra papam: vel iudex pape legitimus. cuius oppositum deteminauit et praticauit sacrum Constantiense concilium. Hoc enim processum est ad inchoandum depositionem Iohannis: quousque fuisset ar-

ticulus iste declarat. sicut apparet et actis eiusdem concilij. quoniam alij videbantur supra hesitare. Constat autem quod ab omni homine qui habet legitimum superiorem iudicem: siue sit vnus homo: siue vna communitas: potest si rationabilis et vrgens imineat causa fieri appellatio ad eundem iudicem. Et si dicatur alij fingere voluit quod concilium non est supra papam. nisi quando est hereticus seu deuius a fide: in quo casu non est mirum inquit si concilium sit supra talem papam. quod desit esse papa et est inferior omni homine. et ita nituntur etiam euadere illam inuasibilem Christi legem. Si peccauerit in te frater tuus etc.

Hoc breuiter ad presens reuelli. Primo quia Iohannes non est accusatus vel conuictus de heretica prauitate: et tamen concilium vocauit et iudicauit ipsum tanquam suum subditum. Unde et in toto processu usque post sententiam diffinitiuam sue depositionis. reputatus est ab eodem concilio verus papa. Amplius non est verus quod papa eo facto quod cadit in heresim presertim latentem: sit depositus a papatu. sicut non est verus de alijs episcopis quemadmodum ista materia declarata est alibi latius. Reducendo hanc opinionem ad multiplex inconueniens: sicut ad incertitudinem ecclesiastice policie: et susceptionis sacramentorum. Et ad fauorabilitatem dante doctrine Iohannis. rvidetur quod principaliter innitebatur tali fundamento. quod nullus existens in peccato mortali erat papa vel episcopus nec consecratus etc. Et qui bene ponderat causas reprobationis huius doctrine: rvidetur in hac parte Ille vel similes cause concludunt quod peccatum heresis licet reddat vnum platum dignum depositione inuncta pertinacia. non tamen reddit eum depositum eo facto. sed requiritur humana depositio. Sicut enim nulla sanctitas quantumcumque magna constituit aliquem in statu papali vel episcopali. nisi per electionem humanam de lege communi: contra opinionem rvidensium. Ita nulla iniqtas remouet aliquem ab episcopali gradu vel papali de communi lege: si non interueniat humana depositio. Amplius tercio quo ad hoc arguitur. quod concilium sit iudex pape non heretici. imo sancti. assignando casus multos in quibus aliquis episcopus verus papa poterit per multos testes diffamari de heretica prauitate: seu fauoria heresis. aut per vehementes coniecturas ex operibus et conuersatione diffamabitur apud multos et

granes populos q̄ non recte ambulat ad
veritatē euāgelij/aut q̄ lapsus est in here-
sim iam damnatā. aut q̄ nouā uelut p̄sin-
gere. cōstat q̄ existente generali p̄cilio uel
proxime futuro. poterit idē papa iudicia-
liter cōpelli ut purget se. quē admodū exē-
plificatū est de petro. **Q̄** si noller hoc fa-
cere. put facere noluit marcellin⁹ sine accu-
satione sua de ydolatria. **Nō**ne conciliū
posset p̄sequēter ad depositōis sue senten-
tiā. p̄cedere. **E**t si dicat q̄ non. ex q̄ non est
heretic⁹. **R**espondet q̄ apud iudiciū eccle-
sie/ubi circa ea q̄ facti sunt fallere potest et
falli. simile est iudiciū de his que nō appa-
rent et que nō sunt. **E**t p̄ h̄ elidit manife-
ste frinola respōsio dicētū papā nō subij-
ci correctioni fraterne/aut iudiciali iusse
a xpo ubi prius. **S**i peccauerit rē.

Sequeret octauo et ad homines
multiplex incōueniens in eis q̄
facta sunt/et que adherētes pre-
dicte assertioni/nullaten⁹ existi-
mandi sūt p̄cedere uelle. **E**t primo q̄ Jo-
hānes olim uicesimustercio reputand⁹ est
adhuc papa sicut pri⁹. et ita q̄ sanctissim⁹
domin⁹ noster papa Martin⁹/nō est legi-
time electus neq̄ papa. **Q̄** idem domin⁹
noster et suū collegiū noluit ea q̄ conciliariter
facta sunt p̄ sacz Constañ. conciliū in-
uolabiliter obseruare/cui⁹ tñ opposit⁹
idē dominus noster pluries palam dicit.
Q̄ impator nō est confirmat⁹ in imperiū
Q̄ grauit̄ peccant attendētes p̄dicta/q̄
dant obedientiā dño nostro summo pon-
tifici tanq̄ pape. **D**eniq̄ pet⁹ de luna su-
isset iniuste et perperā accusat⁹ in concilio
de materia heresis p̄cipue et principaliter.
Quoniā in quadā cōstitutione que d̄ uer-
bo ad uerbū ponit in actis concilij/ipe co-
natus fuit determinare/q̄ nunq̄ licitū est
aut fuit facere subtractionē ab eo/neq̄ ab
aliquo uero papa/fundans se in h̄ q̄ papa
non habeat superi⁹ iudiciū in terris. nec
p̄t ab aliquo iudicari. **D**ec autē reputata
fuit hereticalis p̄stitutiō/et ita d̄ plurimis
inconuenientib⁹ diceret.

Postremo dimissis illis que sūt in
p̄ facto/circa iustificatiōē uel inu-
stificatiōē appellatōis dñoz po-
lonoz. **N**ā multa hinc et inde diuersa imo
aduersa et cōtraria uident̄ asseri. circa que
theologicū negotiū nō uersat. nisi p̄ q̄nto
sub regulis generalib⁹ et autenticis dare

ars/sicut et data est/convincēdi aliquē de
pertinaciā et fautoria heretice p̄auitatis.
Conuertat tandē inquisitō p̄culatē q̄sti-
onis/circa ultimā p̄culā suā q̄ sic habet.
Q̄ nulli fas est rē. **I**ll⁹/videlicet aplice
sedis/seu romani pontificis/iudiciū i cau-
sis fidei. que tanq̄ maiores ad ipm et sedē
aplicaz deferēde sunt declinare.

Unt aliq̄ sic dicit/q̄ min⁹ istā p̄-
culā reputat sustinibile q̄ p̄cedem-
tem. q̄lificantēs eā/q̄ est palā here-
ticalis. et toti ecclesiastice hierarchie cir-
ca fidei defensionē/seu p̄seruationē finale
et resolutiā subuersiua. **H**icunt autē
fundare dictū suū in aliquib⁹ p̄positōib⁹/
quas reputant catholicas ueritates.

Prima p̄positio.

In causis fidei iudiciū inniri debet infalli-
bili regule. sic q̄ ultim⁹ et sup̄mus iudex/
cui sentētie necessario standū est tanq̄ ue-
re catholice/nō sit a fide deuiabilis. alio-
quin staret in casu q̄ hoies obligarent̄ af-
sentire cōtra fidem.

Secunda p̄positio.

In causis fidei nō habet in terra iudex in-
fallibilis. uel q̄ nō sit deuiabilis a fide de
lege cōmuni/p̄ter ipaz ecclesiā uniuersalez
uē p̄ciliū generale eā sufficiēter resp̄sentās.

Tercia p̄positio.

In causis fidei null⁹ p̄cularis hō p̄ suas
determinationē p̄t de p̄positione nō here-
tica facere heretica. sicut nec de catholica
nō catholica. ita nec papa nec ep̄s p̄prie et
uere loquēdo/possūt p̄positionē aliquam
hereticare. **P**ossunt tñ p̄positionē aliquā
q̄ uidet̄ aliquib⁹ non heretica/declarare q̄
sit heretica. et h̄ iudicialiter/sicut doctores
scholastice h̄ faciūt uel doctrinaliter **E**t h̄
appellat̄ facere articulū. diuersimode tñ.
q̄ pape determinatio penalis extendit se
ad om̄es fideles/h̄ ep̄alis tantūmodo ad
subditos suos. ut p̄cise est ep̄alis.

Quarta p̄positio.

In causis fidei/ nulla determinatiō iudici-
alis/ep̄i imo nec pape soli p̄cise ut est ep̄i
scopi uel pape/ligat fideles ad credendū
q̄ ita sit de ueritate fidei. sicut p̄tendit sua
declaratio. quoniā tā papa q̄ ep̄s deuiabi-
les sunt a fide. obligat tamen subditos
sub pena excommunicationis talis deter-
minatio. q̄ non dogmatisent oppositū ta-
lis determinationis/nisi appareat mani-
festa rō repugnādi/uel per sacra scripturā/

vel p reuelationē. vel p ecclesie seu genera-
lis concilij determinationē.

Quinta ppositio.

In causis fidei sicut potest declinari iudi-
cū epī si appareat deuius a fide. et requiri
iudiciū pape sic de papa respectu general-
is concilij suo modo dici potest. Et hec est ad for-
mam respōsua/sequēs ex pmissis. Jun-
cto q apud summū pontificē et ei sedē ro-
manā potest esse quāq; raritas peritorū in sacris
litteris et i vera fide pbatōz magis q̄ apud
quōsdā ex ipsis q̄ generalia habēt studia sa-
cre scripture et aliarū facultatū.

Sexta ppositio.

In causis fidei illa causa dicitur maior esse
nō que est de re maiori. sicut de trinitate et
vnitate psonaz. s; que difficilis est et am-
bigua ad determinandū iuxta textū scri-
pture. Exo. xvij. Deut. xvij. et. ij. Paral.
xij. In quib; fundantur canones dicētes q
causē maiores fidei sūt ad sedē apostolicā
referende.

Septima ppositio.

In causis fidei poterit vna causa dici ma-
ior apud aliquē epīm vel diocesim. q̄ apud
alium epīm vel diocesim nō reputabit esse
maior. vel ad superiorē sicut ad papam re-
mittenda q; scilicet apud talē epīm vel dio-
cesim ppter abundantia theologoz causa
talīs nō reputabit difficilis vel ambigua.
sed per sacram scripturā iam damnata vel
approbata.

Octaua ppositio.

In causis fidei nō minus aliquā occurrēdū
est siue per epīm vel per summū pontificē
siue p generale conciliū; dū cernuntur ori-
scandala et errores crudeles et impij cōtra
pacificū quietū xpiani ppli. q̄ maxime cō-
sistit in obseruatione mandatorū dei; ser-
uando iuramēta. et de nō interficiēdo ho-
mines auctoritate ppria. et de non pstando
ad vsurā. vel de nō rapiēdo. vel d nō adul-
terādo. q̄ dū insurgūt errores ptra aliq̄s
de articulis fidei q̄ numerati sunt in sym-
bolo. Formāt igitur rationē suā qui p̄di-
ctam particulā impugnat iuxta ppositio-
nes pmissas p̄sertim iuxta q̄nq; primas.
Fas est in casib; p̄certantib; causas fidei
declinare illi iudiciū. q̄ reperiret deui; a
fide. vel eis q̄ fidei sūt cū suis p̄ciliarijs ve-
hemēter suspect; p̄ apta signa nimie dissim-
ulationis vel acceptionis personarum
vel aliunde multis modis. S; loquendo

semper cū reuerētia) staret aliquē summum
pontificē cū suo collegio sic posse deficere
circa ea q̄ fidei sunt. quēadmodū petrus et
alii apli defecerunt in passione. imo q̄ mi-
nus videret sicut petrus deficiebat nec re-
cte ambulabat ad veritatē euāgelij. et rep-
hensibilis erat dū paulus sibi restitit i faciē
ac p̄inde declinabat ei iudiciū; ergo fas
est interdū summi pontificis iudiciū in cau-
sis fidei declinare. **Dec autē dicta sunt**
vel argumentata magis ad veritatis inq̄-
sitionē. q̄ ad alicuius p̄sertim sanctissimi
dñi Martini pape rep̄hensionē. attēro q
p̄stitutio sua quantū ad illa q̄ fundantur in
facto nō iacet sub theologica rep̄hensioe
Et q̄rtum ad alia q̄ ius p̄cernunt sicut est
p̄dicta p̄cepta. Dicerēt beniuoli sui q
nō obstantib; allegatōib; i oppositū. illā p̄-
suscipere rationabilē et verā interpretōez.
sicut recipiūt p̄stitutiones posituē/decre-
tis inserte quib; innitit. Sic intelligēdo
q̄ nō est fas appellare a papa/vel ei iudi-
cium in causis fidei declinare. nō quidem
p̄ omni et in omni casu. s; q̄n facit id qd in se
est et q̄n nō apparz deui; a fide. sed ambu-
lat recte ad veritatē euāgelij sine p̄sonaz
acceptione. quēadmodū in p̄hemio et nar-
ratione sue constitutōis dicit esse faciēdū
p summū pontificē. et q̄ ita fecit affirmat.
Hāc p̄stitutiones et leges fm Aristotelē fe-
runt vniuersaliter. quāuis in aliq̄ casu da-
bili pati possunt instantiā. **Porro dñs**
noster tollere poterit efficaciter suspitio-
nem sinistra. que cōtra sanctitatē suā fieri
posset si dicta sua factis cōpenset/hoc est
si sponte nullo inquirēte damnet doctri-
nam illā pestiferā et crudelē ptra polonos
cum similib; et alijs. cū tali celeritate et ri-
gore. qualē fidei materia vergēs i scanda-
lum et perniciē reipublice postulat et req̄-
rit. p̄cul abiecta quāuis acceptōe p̄sonaz

**Finit tractat; magistri Johis de Ber-
son sacre pagine p̄fessoris ecimij Quomo-
do et an liceat in causis fidei a summo ponti-
fice appellare seu ei iudiciū declinare.**

aa 2